

Бодљикаво пресе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Преса» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

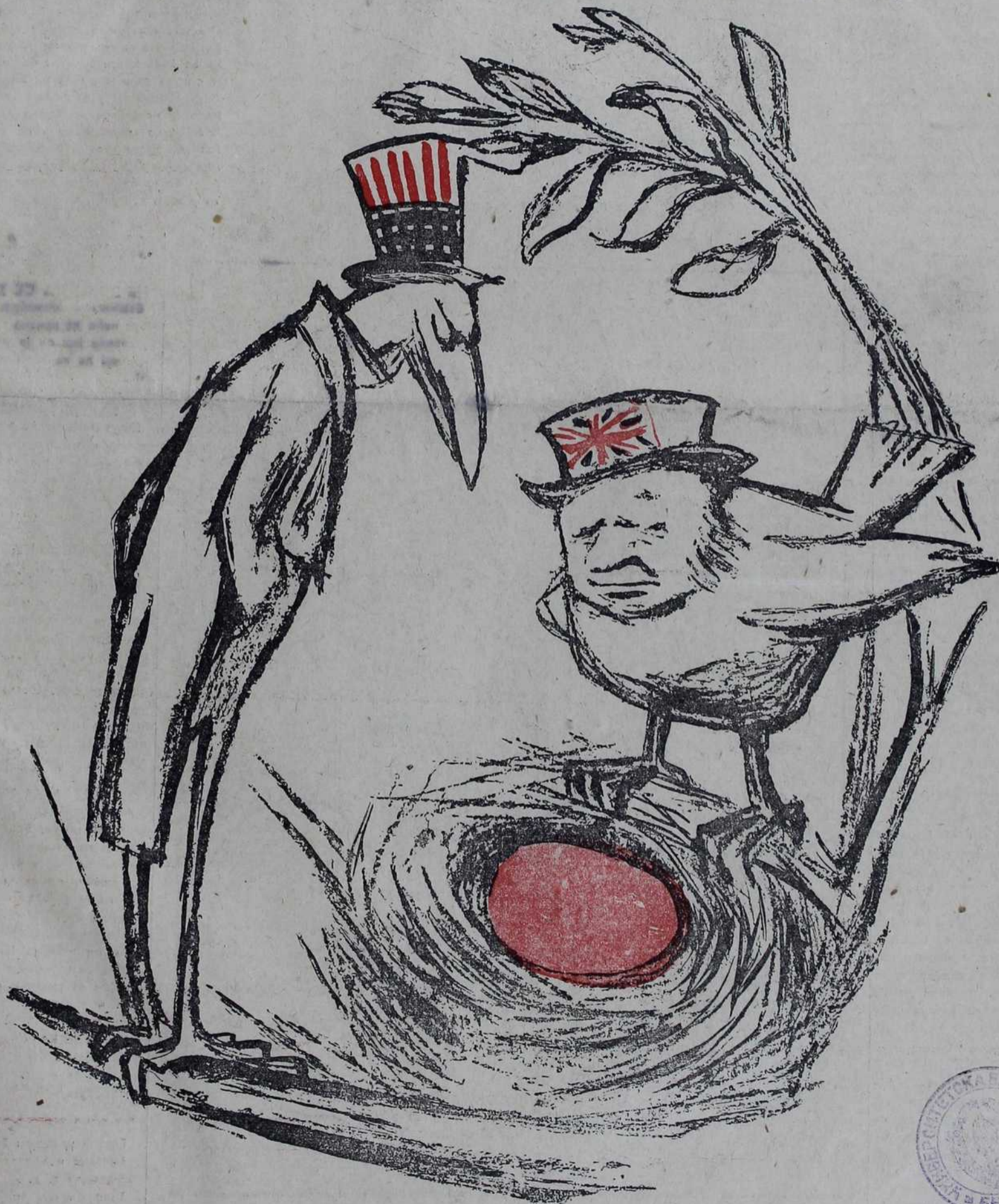
Претплата, тромесечно 60.— дин.,
полугодишње 120.—, годишње 240
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 20 НОВЕМБРА 1943

БЕОЈ 104 — ГОД.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ПЛОД ПЛУТОКРАТИЈЕ

Сећаш ли се да си снела ово чудновато црвено јаје!

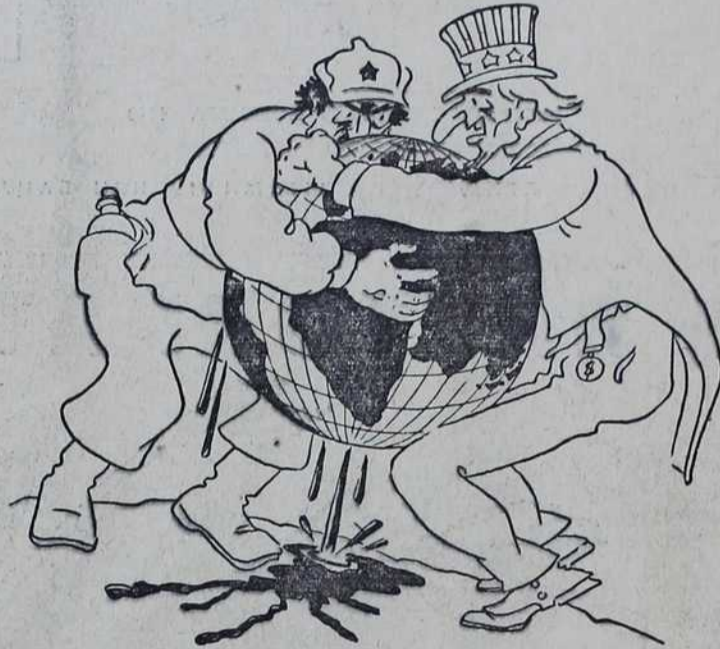

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

ОРТАЧИНИ ПАЛА ТРОЛА - САД СВИ КИВНИ НА ДЕ ГОЛА

У Сирији, негде тамо на Либану
 Де Голова кола гурнула низ страну
 Он је хтео своју да покаже силу
 Па арапску једну расекао жилу
 А Арапи сложено скочили на ноге
 Па због тог невоље избиле су многе
 И Енглези сами кад видеше кризу
 Деголов конопчић хтели да прегрису
 Оставили њега да му лупа канта
 Па га шкартираше као практиканта
 Арапи су гневни хоће да га сатру
 Да уреди ствари дошао је Катру
 Али што те вреди — Арапи се љуте
 Енглези су вешти да воду замуће
 И сад хоће целом свету да покажу
 Како и Арапе бране и помажу
 Ал' ко добро знаде за њине методе
 Са њиног бунара неће пити воде
 Јер Енглези лажу велике и мале
 И на крају свима душмански подвале.

Јапанци узели мотку и врљину
 Па ортаке гоне свуд по Пацифику
 Америчкој флоти подсекли су крила
 Код острва једног, малог Бугенвика
 За петнајест дана, преко својих штука
 Мак Артуру силних направише брука
 И од силне флоте само оста ресто
 На дну океана све је нашло место

Цеде куглу као да је лимун.

Око Соломоњских острва коралних
 Свада олупине колоса металних
 И за стопу земље, коју Јанки кроче
 — Мора увек много крви да источе
 И ако се хвале и речима силе
 У овоме рату ко пужеви миле
 Ова офанзива амц је у три чина
 Да Јапану приђу треба сто година
 Мак Артур је јунак и момак од ома
 Али ето пати од неког урока
 И сличан је раку, баш је прави враг
 Један корак напред, а четир — натраг

На источном фронту армије црвене
 Ударају главом о челичне стене
 Ал пробоја нигде, цабе крв се лије
 Тамо ће још дуго борба да се бије
 И кад се изморе и истроше снагу
 Све што постигоше отићиће врагу
 Јер немачке снаге нису ни начете
 То ће бољшевици брзо да осете
 И одлука рага још није ни близу
 Москва неће своју преболети кризу
 Иако су негде прешли преко Дњепра
 Вратиће се натраг брже ч од ветра
 Рат је пренун чуда и промене среће
 Још се не зна Немци, ударити где ће
 А да ће то бити, то се већ познаје
 То у свом говору и Черчил признаје.

Проблем СТРАШНЕ Шпанце

ДОСТИГЛИ ПУЖА

Шпански лист »Ариба« израчунао је да је енглеска пета армија у Италији успела да дневно превали највише по 1400 метара. Дакле, постигнута је брзина пуже, и то захваљујући моторизацији.

Лист, на крају поставља питање како је могао Александер Велики, пре Христа, са магараћом моторизацијом да напредује по педесет километара на дан па оставља историји да ову загонетку реши.

КО БИ ТО МИСЛИО!

Према писању америчког часописа »Њу Републик« главни кривац за глад у Индији је енглеска влада. Овај савезнички амерички часопис открио је по други пут Америку, јер да није њега не би се знало ко је крив за глад у Индији, а овако сада је свима јасно, сем онима, којима је то још давно било познато.

МАГАРАЦ У ПОРЦЕЛАНСКОЈ РАДЊИ

Бејрут, новембра. — Енглески штићеник Де Гол упао је у разјареном стању у познату трговину скупцоеног порцелана »Либанон« и разбио цео дућан.

Како је и Џон Бул био тајни ортак ове радње, то се Џон наљутио много на штићеника и повео против Де Гола парницу пред арапским судом, тражећи да се кривац искључи из овог акционарског друштва.

ЗАВИСТ

Сиднеј, новембра. — Ајзенхауер се посвађао са Мак Артуром јер му завиди на »брзини«. Наиме, утврђено је да Мак Артур напредује дневно по један метар и девет сантиметара више него Ајзенхауер, што је изазвало разумљиву суревњивост код Ајзенхауера.

Вашингтонски мачак

Последње вестии

НЕ ВОЛИ ДА СЕ ХВАЛИ...

Вашингтон, новембра. — Мистер Нокс неће да призна губитке код Бугенвила јер он је дискретан и скроман па не воли да се хвали...

ТРАЖЕ РАВНИЦУ...

Напуљ, новембра. — Из штаба ђенерала Ајзенхауера јављају да Англо-Американци неће да се одвоје од реке Волтурно јер су ту наишли на равницу а њима шкоде брда и чист ваздух.

АМЕРИЧКА КУЛТУРНА АКЦИЈА

Палермо, новембра. — Американци су у неким градовима основали »културне клубове« под именом »Касина«, у које су стрпале неке Италијанке, да би забављали војску. Овакве културне акције Американци спроводе у циљу да докажу Италијанима како су их ослободили.

УЗАЈАМНА ПОМОЋ

Архангелск, новембра. — Један енглески конвој приспео је овог месеца са ратним материјалом из Америке. Пошто су бродови испражњени, одмах је почео утовар материјала за Енглеску и Америку. Овај материјал од штампаних папира намењен је као поклон од покојне Коминтерне америчким и енглеским друговима, у којем се позивају да сруше режим и успоставе комунистичку републику.

Пошто је Коминтерна званично сарањена, савезници се чуде сада како је могла поново да се повампири.

Главни уредник: Теодор Докић.
 Власник и издавач: »Просветна заједница« а. д.
 Телефон редакције: 25-681.
 Штампана »ЛУЧА«, Београд, Краљице Наталије бр. 100.

Спорт

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

Изврну се препун чанак
Спорт тоне у зимски санак
А приход у шкарт
Тек пролеће када гране
Биће пара на све стране
Ал' док прође март!

БАНЕ — ЧАРОБЊАКИ

Црвено-бели су први пут ове године мало нажуљили плавог, ривала али су плави, опет задовољни јер су и они добили — половину прихода а то је важније од спортске славе.

ЈОШ НЕ ТРЕНИРАЈУ

Иако већ има клизавице, клизачи још нису отпочели свој скупи тренинг већ тренирају засебно. Већином собни тренинг.

ПОСЛЕ ВЕЖБЕ

Многи спортисти који се плаше зимске беспослице спремају се да навале на позориште, пошто је још прошле зиме утврђено да ту може да се види нека вјидица...

Једна дама улази у продавницу радио-апарата, желећи да купи апарат:

— Какав апарат желите, с кратким или с дугим таласима?

— Боље ми дајте један краткоталасни, јер су ми собе врло мале.

мије имао мира али Милан се није љутио. Обично је говорио: Младост мора да истера своје... Зато смо сви радознали очекивали шта ће одговорити чика Сима.

— А да ли вас је погодио? — одговори он иронично.

— На срећу, није — каже чике Сима.

— Е, то онда није био мој син. Он никад не промаши.

СУБОТА, 20 НОВЕМБРА

Мита професор је расејан, као сви професори. То јест, он је расејан бар за три професора, јер никад не зна ни где иде ни шта ради. Али је зато његова госпа Цаца врло фикс жена. Она води целу кућу и све је под њеном командом. Ових дана је морала да се сели па је обиграла цео Београд али је бар успела. Нашла је врло zgodан стан. У самом центру, код неких рођака. Уступили јој две собе и то с лица.

Она то данас реферише Мити и на крају вели:

— Све је добро, само му је велика мана што је грдна ларма од трамваја. Ту је раскрсница. Али Олга вели да ћемо се привићи за два-три дана.

— Па наравно — вели Мита, а Бог зна шта мисли. За два три дана ћемо се стрпети. Тих неколико дана можемо остати и у старом стану.

— Слушајте ви господине Милане? — поче он, онај ваш син ме гањао мало пре из праћке...

Заста, Милан је имао једног сина, прави ђаво. Нико од њега

МОДЕРНИ ГАНГСТЕРИ

— Руке у вис!
— Ваш бон за дуван!

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

Репорт Аце спекуланта

Пуно вести ових дана
Ал ниједна поуздана
Чим се шапће — лаж се роди
А данас је то у моди.

Па и Лондон вести многе
Крије као змија ноге
Шта се то у Москви кува
То све као тајну чува.

Ал се опет шапат множи
Биће све по нашој кожи
Чим се крупна плете пређа
Нек чувају мали пеђа.

Ипак за сад знамо тачно
Да је прошло време плачно
Кад не дираш обарачу
Нема више места плачу.

Ком до мрса сада стало
Јевтинији маст и сало
Ал' опет нам брига прва
Да за зиму буде дрва.

Дакле куд год кренеш оком
Ствари теку својим током
Сви токови ушћу воде
Сви су жељни разоноде.

Неко пије, неко поче
И шпиритус неки точе
Позоришта има двеста
А у кину нигде места.

На све стране рука вешча
Карабицу другом смешта
Неко краде, неко вара
Само нека падне пара.

Колачи се свуда праве
На дневном су реду славе
Зато многи бију жицу
Да дођу на патерицу.

НЕДЕЉА, 14 НОВЕМБАР

Данас су св. Врачи па сам хтео да одем до неких познатика на славу. Али не знам да ли славе па зато одлучих да се прво телефоном распитам да ли славе и примају госте.

Узнем телефонску књигу и нађем њихов број па окренем ону чегрталку.

— Ало! — јави се женски глас.

— Је ли, Мицо, богати, могу ли да дођем код тебе?

— Можеш!

— Добро Мицо, а да ли ви славите?

— Слаavimo Ђоко — одговара онај глас.

— Па ја нисам Ђока! — чудим се ја кроз телефон, а она ми одговара:

— Ни ја нисам Мица.

рекох деци да тај добош могу да купе. Они се само загледаше а већи од њих рече:

— Молим вас чико питајте, хоће ли да нам прода само пола добоша, ми данас немамо толико пара.

УТОРАК, 16 НОВЕМБАР

Био сам данас на једном ручку. Нека домаћа свечаност, па позвали и мене. Ја не волим ручак данас не те позиве али се одбија, па зато одох преко воље. Спремили људи лепо и све би било не може бити лепше да за ручак нису биле пуњене паприке. А ја то јело не волим. Тровао сам се пре десетак година од неких паприка и од тада не могу да их видим очима. Појео сам неку супу и уз то неки сира и доста хлеба па када на ред дошле паприке, домаћица навалила да узмем.

— Хвала, никад не једем сецкано месо.

— Зашто, ако Бога знате? — чуди се она.

— У кафани не једем што не знаш шта има изнутра.

— Али ове су домаће — каже она.

— Код куће опет не једем јер знам шта све има унутра — кажем јој ја и она се, видим наљути.

— Шта хоћете вас двојица?

— Хоћемо онај добош.

— Приђем трговцу и упитам шта кошта. Он рече цену и ја

СРЕДА, 17 НОВЕМБРА

Госпа Перка се јутрос посвађала са својим Мићом. Посвађали се на мртво и она га дрвеном ципелом,

али га, на срећу, није погодила. А лепо устали, расположени и сели да пију кафу када она одједном поведе разговор о неком њиховом малом имању у селу. Њој, као доброј домаћици, било криво што немају прихода од тога имања, а њен Мића вели:

— Кад једно од нас двоје умре, ја ћу отићи да живим на селу.

— Шта ти желиш да ја умрем! — узвикнула госпа Перка и око тога се направи џумбус.

Узалуд је Мића уверавао да није тако мислио, да му је отела реч из уста она није хтела да чује. Избила је свађа која се завршила тучом и на крају му је она добацила:

— Кад липнеш, ја ћу то имање да продам јер нећу да газим блаштиште.

ЧЕТВРТАК, 18 НОВЕМБРА

У нашој кући, у партеру станује Анка пензионерка, која је позната због своје уочљивости и чврстог карактера. Сваком

креше у очи шта мисли али је паметна и искусна па сви долазе код ње на саветовање. Тако јутрос трос дошла код ње, баш кад сам ја био на кафи, наша комшица Гина, лепа и витка плавуша (оригинална — бар тако она тврди) Она је предмет оговарања у целом комшилuku који износи за њу разне ствари али се она много не секира.

Чим је ушла, она се обрати госпа Анки, и не гледајући на мене:

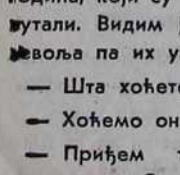
— Решила сам да се разведем од Боре. Само не знам како да му кажем.

— Богати, то није лако — рече јој тетка Анка. Мораш пре свега то опрезно да му саопштиш. Он, чујем, има слабо срце, а изненадна радост убија.

ПЕТАК, 19 НОВЕМБРА

Милан је познати шаљивчина и у нашој улици важи за најдуховитијег човека. Чика Сима је опет стари пензионер и познати чангрисало па га нико не трпи. Седимо ми вечерас у кафани када уђе чика Сима. Погледа по кафани па приђе нашем столу.

— Слушајте ви господине Милане? — поче он, онај ваш син ме гањао мало пре из праћке... Заста, Милан је имао једног сина, прави ђаво. Нико од њега

Триста малог Јовице

кладидо се ја статом да це пла- сто клупна звелка и Пун је пала ви дизгубе у Фусбалу он ми ка- па је Сазидо и петокатницу и зо да це да ми да петстотке а вуце килију зато и ја нецу ду- када сам му јавио да је изгуби- цим сколу а то каже и госпојца је он казе нецу да платим јелбо милева она сто зиви сцика мику је то наместено да се пливуце апотекала јелбо цика микина Зе- публика за идуче утакмице а Ја на салсила за доктола па Ја он му казем да се то мене не тиче јопет оставио а милева је била због засто ја нисам умесан у то онајделка па Ста Јој фали Сада пледузеце а тата је плисто да има бунду од тлиста иљада. Јес ми да стотку и тако сам и ја сад би вам писо за њу ал све га Сад губио косто је изгубила госпои- досо тата и вице сто сам потле- ца дики сто се кладила сцика сијо неке пале па зато нецу да столета да це доде блез калту вам писем за госпоја злату сто на воз па је После уфатили к о- јој муз насо неке писмо па се на мола сад Да плати казну и да после побили и он је отисо код пољуби цика столета и То тли- мајке а она је уболница то цу пут.

наса комсика вида она сто дл- зи килајиде имала малеп јелбо јој килајиде Одно сав вес и јос тли иљаде у готову сто му дала Да јој донесе неку лрбу а тата казе да је то плаво јелбо сам оце сад да тлгују а заладе нема Па кад заглаве они кукају јелбо Ту има лука лаботу тако је и ци- ка јоца тео да тлгује па га уфа- тили и одлапили сказну Јес је молао да Одува и апцу Па је сад милан ко бубица ал све То није вазно као оно сто писе у човине да су сколе сплемиле длва па це зимус да се уци а ја Сам бла те лут нд ти уплавителн сто оце да се уци јелбо ко је вида фај- ду од сколу ето мој цика киста свлсија два доктолата па га Јопет тата издизава а цика бола бијо истелан из школе Па је јопет по-

Запрејас се

На једној клупи, у парку седе- ла је млада и лепа девојка, чи- тајући неку књигу. Крај ње седео је Поповић, који је по сваку це- ну хтео да се упозна са девој- ком. Погледа у текст, а затим у корице па ће рећи: «дали вам се допада роман, госпојнице» Ако немате ништа против ја сам пи- сац».

Госпојница трже нагло главом горе, насмеја се и додаде:
— То је врло интересантно — значи да сте ви мој брат!

Данашња метода

— Зашто овде стојите сваког дана!
— Хоћу да се одвикнем пушења.

Обазривост

У једну београдску апотеку у- шла је једна постарија дама и о- братила се апотекару:
— Јесте ли ви сопственик ове апотеке?
— Да, госпођо!
— А јесте ли већ одавно апо- текер?
— Већ тридесет година.
— Ви онда добро познајете о- вај посао!
— Наравно..
— А јесте ли ви прави апоте- кер?
— Забога, госпођо, како је то питање? Ено, тамо је урамљена моја диплома.
— Е, лепо, онда ми дајте фи- ног прашка противу бува за мо- га пуфија.

Пријатељ: — Како си прошао с твојим првим пацијентом?
Лекар (почетник): — Врло до- бро. Удовица је платила рачун.

— Је ли, Перице, јесте ли код куће били сви весели кад си ти добио малог брата?
— Да, тата је био веома ве- сео, али мамица још не зна ни- шта; она се налази у санатори- јуму.

У ВОЗУ

Два путника путују возом у другој класи:
— Куда ћеш ти? упитаће један.
— Идем кући, жена ми је јави- ла да је добила сина!
— Е, па неститам ти, а ко му је отац?
— Како је то питање! Ја ти говорим да је моја жена добила сина, а ти ме питаш ко је отац.
— Па, извини, молим те, ја сам мислио да ти знаш!

УСКОРО «ВЕСЕЛИ АЛМАНАХ»

ИМА И ТАКВИХ...

— Молим вас! Која је од ове две животиње носорог, а која жирафа?
— Богами незнам! Ја сам, знате овде први пут.

У КАФАНИ

Гост: — Где је газда?
Келнер: — На крштењу..
Гост: — Позовите га одмах из подрума.

— Замисли, синоћ сам, кад сам се вратио кући, нашао свега тро- годишњег синчића како цепа мој рукопис!
— Сто му громова! Зар тај ба- лавац већ уме да чита.

Професор: — Шта те највише изненађује из доба Римљана?
Ученик: — То да су и мала де- ца знала да говоре латински.

ПИТАЊА НА КОЈА СЕ МОЖЕ ОДГОВОРТИ САМО ЛАЖИМА

— Шта мислите, колико имам година!

БРЗ ОДГОВОР

На часу српског језика гове- рило се о пословицама: Перица је баш читао: «није све злато што се сија! Учитељ га прекиде и за- пита:
— Ко зна један пример?
— Ја, одговори Мика: «Ваше панталоне, господине».

Наши људи и

Брзак и снаша

Наш познати књижевник пок. Драгомир Брзак, иначе школски надзорник, волео је и лепши по- више но педагогију и књижев- ност заједно.
Једном приликом, враћајући се из неке инспекције у ваљевачком крају, сретне га испут киша. Већ прилично покисао, уђе у село и зовну на првој капији:
— О, домаћине!
— Ој, одазва се женско из ку- ће.
— Могу ли се склонити од ки- ше, јер ми је Ваљево далеко да стигнем ноћас? — запита Брзак.
— Човек ми још није стигао, сама сам, али ће стићи — рече снаша.
— Уђи и склони се од невре- мена.
Брзак уђе, цазва Бога и онако мокар седе крај ватре, добро разбуктаде.
Снаша таман месаше погачу за вечеру, послујући по кући, саги- ње се, а беде ноге при сагиба- њу прсвирују изазивачки.
У једном моменту, кад се сна- ша саже да запреће погачу у врес пелео, Брзак се заборави па држ снашу за незгодно ме- сто.
Она се трже, окрете, па вре- лим ватрадем трес па послер че- ла госта.
Брзак скочи са трношца па у мрак, а киша сипа ли сипа.
Мало даље од куће срете га сељак и освоји:
— Куд тако касно и по киши, пријатељу?
— Био сам послом у другом селу, па журим да стигнем до Ваљева — рече Брзак.
— Хајде код мене на конак, па сутра можеш даље — позва га сељак и он пође за њим.
Њад ушош у кућу, виде Брзак да је то муж оне снаше што га онако лепо награди за необузда- ност.
Кад седоше да вечерају, а Бр- зак никакo да скине капу с главе.
— Море, господине, ти заборави да скинеш капу! рече дома- њин.
Брзак скиде капу, а на сред чега добра данга од врућа ва- траља!
— Ма... знаш, пријатељу, да- нас видех на ливади једну ле- ну, младу кобилицу, па ми се прохте да је помилујем а она се ритну, па ти мене по сред чела... процеди Брзак.
— Е, мој господине још си ти млад и зелен, да ниси умео да је помилујеш! Ти си је сигурно одмах дохватио за сапи, а она

се уплашила и — добио си шта си тражио! Требао си прво да почнеш од гриве, па низ лећа, низ лећа док доћеш до сапи ко- је ти се свићају! — рече му сме- јући се она.

Отац и син

На некој приредби у добро- творне сврхе био и Кнез Милош и његов син Михаило.
Кнез Милош даде прилог од једног дуката, а Кнез Михаило десет.
Кад то дошавуше старом Кне- зу, он мирно рече:
— Његов је отац Кнез Србије, а мој је био — свињар! лако је њему!

Пред судом се ту недавно су- дила једна заплетена љубавна а- фера у којој је имао да сведочи и шофер.

Оптужени, један младић и је- дна млада жена, стајали су за- стиђени пред судијом.

После саслушања неколико све- дока, претседник се обрати шо- феру:

— Јесте ли ви возили оптуже- ни 12 марта о. г. од Славје до Топчидера?

— Јесам!

— Они су се пољубили неко- лико пута?..

— Не, само једпут.

— Дуго?..

— Тачно за десет динара на моме одличном таксиметру, го- спедине претседниче!..

✱

— Срећа моја што му не дугу- јем ни пет пара.

— Хтео си рећи срећа његова.

✱

Данашња омладина

— Нешто сам уморан овог ју- тра.
— Рђаво си спавао!
— Не, али сам сањао како ра- дим.

Право име

Учитељ: — Зашто ми зовемо наш језик матерњим језиком?
Бак: — Зато што тата ретко долази до речи!

ЛОГИЧНО

— Господине, то је највећа др- скост! Написали сте књигу о Ки- ни, а никада тамо били нисте.
— Па мислите ли ви да је Дан- те икада био у паклу?

Могоао је и више

Адвокат: — Покрали сте три човека, несрећнике, и сад хоћете да вам нађем олакшавајућу окол- ност! Одакле да је ишчупам, до- ђавола!
Оптуженик: — Да... могоао сам... рецимо, покрасти и четири.

— Ви се дакле примате ше- ферске службе код мене? Опо- мињем вас да сам ја веома о- прзан и бојажљив човек. Умете ли опрезно да возите.
— Савршено сигурно возим.
— Чиме можете то доказати?
— Што увек унапред тражим своју плату...

Тата: — Знам, сине, да ви за време путовања ниједном нисте помињали свога тату...

Син: — Вараш се, татице... Сва- ки пут кад је неки гост у бањ- ском ресторану посао келнера, мама је говорила: «Пази, овај је исти као твој тата!»

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

НАШИ КРАЗЕВИ

А за сутра господару!

Кнез Милош био је исто толико познат и по својим драстичним шалама колико и по свом ауторитативном владању: што он хоће — то мора бити по сваку цену.

Једном приликом Кнез Милош имао је неке виђене госте на ручку, коме је присуствовао и његов омиљени Амица.

Да би се гостима приказао Амицину оштроумност, рече шапатом гостима да све коске из својих тањира стрпају у један велики тањир, који за ту сврху беше стављен пред Амицу.

Речено-учинено. Амица једе и даље, а гости већ срцу праву цариградску татли кафу.

— Море, Амица, докле ћеш ти јести данас? Сви се гости наједоме а ти се провалиш! — додаци Кнез Милош. — Кад си толико гладан, мораш појести све те кошчуре испред себе, као што раде и сва твоја браћа — рундови!

— Господару, сви рундови једаше и поједоме чак и коске из својих тањира, а ово ће мени остати и за сутра! — одговори весело Амица и посрами и кнеза и његове госте, које он наведе на танак лед.

КНЕЗ МИЛОШЕВА НАЈСТАРИЈА

За време Кнеза Милоша била је интрига раширена исто као и данас. Оговарања и подметања била су на дневном реду. Једнога дана падне у Крагујевцу опклада између леве и десне стране једне улице, којом Кнез Милош пролази у шетњу, да ће Кнез, на основу тих интрига, тога јутра назвати добројутро само девој страни улице!

— Сто дуката опкладе! — каже десна страна. — Важи! — одговара лева. Дозна Кнез Милош за то, а кад

Затрчао се

— Како то да се Јаков ожени овом дебељушком?

— Разумећеш! Казали су му да вреди онолико злата, колико је тешка...

се изјутра појавио на улици, а он каже: — Помаже Бог, чаршија, на обадве стране!

И то је заузето

— Келнер, донесите ми једну чачкалицу. — Немам ниједну слободну, све су заузете.

Послушала свекра

Марко удаје кћер, па је пре венчања стално поучава:

— Храни моја, уклањај се свакоме с пута и поштуј сазога у њиховој кући, најмлађег као најстаријег, па ће бити све добро. Кћи је добро запамтила савет. По њеним нахођењу, најстарији и у кући био је свекар, а најмлађи пас гаров.

Гаров, откуд-отуд, па ево га у кухињу. А млада ће тек најучтивии:

— Молим вас, гарове, извините, извините напоље, јер су вам ноге прљаве, па ћете укажати кућу! Извините, али морам да вам кажем ово.

Свекар чује то, па ће рећи: — Ама, што ти, богати, говориш тако гарову?

А снаха ће с наклоном свекру и са пуно разумевања своје дужности према свакоме у кући:

— А гаров, чичо, а ви, мени је то сасвим свећедно.

— Докторе, од неког времена болујем од заборавности. — Онда ми учините задовољство па ми платите унапред.

Треба се знаћи њилош

После пијанке

Она: — Усуђујеш се да ме погледаш у очи?

Он: — Шта ћеш, човек се на све навикне.

О МУДРОСТИ И ГЛУПОСТИ

Кад се појави неки велики дух, го мораш приметити већ по томе — што сви мали духови стварају заверу против њега,

Ште незнаш тачно — о томе уопште ништа не знаш.

РАЗНО

Директор прекореве свог књиговођу:

— Господине Рогоћу, када сам ја отсутан, ви сте најлење створење у овој кући.

— Имате право, господине директоре.

Романсијер: — Никако не могу да нађем тему за почетак романа.

Његова жена: — Замисли да те жена вара. Људи од тога праве ремек-дела.

— Морам да вас опоменем да су алкохол и никотин отрови који лагано убијају!

— Не мари, господине докторе, мени се и онако не жури...

ДА ЛИ ЗНАТЕ?

Зашто има више аутомобилских него железничких несрећа?

Ко је песимиста?

Ко је оптимиста?

Шта је печач?

ОДГОВОРИ

Зато јер се машиновођа и ложац не грде и љубе за време вожње.

Онај коме је оптимиста дужник.

Ко верује да без горкога нема ни слаткога.

Спреда: глиста, удица и канџап, у средини: дрво, позади: беспосличар.

Има две врте ћутљиваца: једни ћуте што су мудри, други шта су глупи. Али еу и једни и други ипак, разумни.

Неки људи важе као мудри и духевити само зато што имају добре памћење и служе се туђом мудрошћу и духовиташћу.

Десет мудраца могу лакше да сачувају своје знање, него један глупак своје будалаштине.

Они који признају да од других купују мудрост — већ су и сами мудри.

Знаменитост НЕЗНА ГДЕ ЈЕ

Залутао неки туриста у Пиносаву, па и ту хтео да задовољи своју радозналост. Крај пута на ливади срео неко чобанче па га упита:

— Је ли, мали, има ли у вашем селу каквих знаменитости које би вредело видети?

Мали као запета пушка одговори:

— Како да нема! Наш касапим уме да мрда ушима, а мама Ката има бркове.

— Е, ове би ми ципеле најзад биле добре!

— Али... овај... пардон, госпођо! Ви стојите у кутији за ципеле!

Треба разумети

Дошао у радњу један господин, веома лепог понашања и лепо обучен и затражи да види платна за пижаму.

Трговац му изнео разне дезене. Господин изабра најлепше платно па рече:

— Отсеците ми, молим вас, пола метра од овог комада!

— Пола метра? зачуди се трговац.

— Да, пола метра, потврди господин.

— Господин сигурно има од овога дезена, па му толико недостаје? упита поново трговац.

— Не, брате, треба ми толико за пижаму.

— За толиког човека само пола метра? зграну се трговац.

— Слушајте, господине, ја тако велики изгледам само овде, а код куће сам тако мали, да ће ми довољно бити пола метра, јер само код куће носим пижаму.

Књижевник: — Јесте ли читали, госпођице, моју књигу »Француска револуција«?

Монденка: — Зар је то књига? А ја сам мислила да је у Француској заиста била нека револуција?

УСКОРО

»ВЕСЕЛИ АЛМАНАХ«

ЈЕДАН ТРЕНУТАК ЗАБЛУДЕ

Муж се враћа доцкан кући. Врата на стану су заључана. И он лупа, лупа, неколико пута узастопце.

Дуго чекање.

Најзад госпођа, резбарушене косе, збуњена, појављује се на вратима.

Одмах, ушавши у собу, муж спази две мушке ноге које вире испод завесе.

Тада госпођа паде на колена и повика:

— Опрости, за један тренутак заблуде!

— Какав један тренутак заблуде кад, ево, некам читав сат! узвикну муж.

ИСТО ТАКО, САМО МАЛО ДРУКЧИЈЕ

— Шта мислите, колико има у једној вароши преварених мужава, рачунајући ту и вас?

— Безобразнице један! Како се усуђујете да ми поставите такво питање?

— Извините, молим вас. Хтео сам да питам колико има преварених мужава, изузимајући вас...

Професор: — Шта је куртоазија?

Бак: — Молим, г. професоре, ми смо досада прешли само Азију и Малу Азију.

ОПРЕЗНОСТ

Један човек хтео је да пређе на другу страну обале. Дошавши близу чамаца он довикну лађарима који су превозили путнике на другу обалу:

— Ко од вас зна да плива?

Они сви потрчаше и повикаше:

— Сви знамо, господине, да пливамо!..

Само је један од њих мирно отсео у свом чамцу, као да га ствар не интересује.

— Знаш ли да пливаш?.. упита га човек.

— Не, господине...

— Сасвим добро! У твојем чамцу ћу да пређем на другу страну!..

РЪАВ ОБИЧАЈ

— Кад год мој муж оде од куће, мене обузима страх.

— Зашто? Ниси ти дете да се плашиш.

— Е, али он има један ружан обичај. Увек се кући враћа изненада.

НАША ПРИЧА

Вецина мајсторија

Веца је кафеџија. Од старе гарде. Био је келнер код «Зора» и «Касине» пре тридесет и неколико година и ту, у оном старом Београду, изучио је сву потребну вештину. То му, до душе, није донело милионе као неким експресним трговцима, али је бар спечалио једну кућицу у којој је отворио кафану. Иако је имао малу радњу, он је као добар домаћин сортирао па је било свачега, а нарочито добри пића. Али му досадише пробаци: Тако је он звао оне који су били редовни гости када је муљао вино или клао свињу. Тек би се отворила врата па би се појавио Аца, механичар који је сада постао неки чиновник.

— Бројутро, Вецо — замумљао би он са врата па право у келнерај. Ту би пипкао час ово час оно, па би натерао и по неку флашу са ракијом.

После њега би наишао Среја, избеглица који је такође неки контролор. И он би чалабратио мало, а после би дошао и њихов трећи друг Диша који би морао да чалабратице.

Трпео то Веца, трпео и гутао, гутао кнедле и јео се ко млад месец али је гутао! Гутао је али се у њему кувало и он је смишљао страшну освету.

Хтео је да одучи ове благодетанце и да их одбије од своје радње али је то хтео да сврши тако вешто да се они не досете. Мислио, мислио али ништа није могао да смисли па се најзад обрати Чеди адвокату.

— Јел господин Чедо, шта би ти радио?

— Најурно би их напоље и не би им ништа дао — вели Чедо.

— Ајок, то нећу — клима Веца главом. Нећу да им се замерим. Него нешто онако, мајсторски, да се влас не сете...

Чедо се замисли и ништа не одговори али већ сутра дође код Веце па му каже:

— Шта да ме частиш ако те научим да истераш але и јолпазе...

— Вала направити гурмански врштак...

— Е, онда слушај! Направи кавурму, а вино помешај са широм, а у кавурму сипај овај прашак, па се не брине...

Веца је све урадио по савету Чедином и већ у прву недељу позва он своја три благодетанца на доручак.

— Добио сам једно свињче па оћу да направим кавурму ал право, нашинску — рече он а они тај његов позив одушевљено прихватише.

Доручак је протекао у најлепшем расположењу. Попише и пет литара вина и по једну мерклијску кафу.

У само подне пражиде се гозба и благодетанци одоше.

После два дана дође праз Диша:

— Је ли ти? — раздра се он са врата. А шта си мето у очу кавурму? Пропадох од стомака. Сеу гоћ Богу душу, а и сада не валом.

— Ништа господин Дишо него вам ваљда није припало на презен стомак. А масно... — Објашњава Веца Ускоро дођоше и Среја и Аца. Обијца осуше пљбу на Вецу а он им смирено вели:

— Много сте браће јели. Кавурма је пикантно јело. Узме се по мело, а ви га јели ко пасуљ, с кашкицу.

Али уместо да се окану Вецине кафане они учестаће са посетима па се више закерају. Траже врху ракију, па палачинке и све тако нешто екстра.

— Мораш да нас лечиш... Ти нам упропасти стомак па је право да нас лечиш... — каже Среја. Виде Веца да му је пропала мајсторија па одјурн код Чедо:

— Јао, господин Чедо, ја пропада! Уместо да ми најурим ја сам га навабио. Не избијају ми из кафане. Шта ћу сад да радим?

— Вала када их онај прашак не отера, онда ти нем лека. Трпи и сноси. Од оног прашка би и коњ добио катар у стомаку, а њима ништа. За њих мора да се нађе други лек.

Веца оде па је у својој радњи смислио да директно преговара са благодетанцима и на том терену је постигао пун успех јер ова тројица више код њега не долазе. А то је постигао на један врло прост начин: Он је позвао њиховог шефа на ручак баш у тренутку када су ова тројица била у радњи. Када су видели свога шефа они су се изгубили и од тада их газда Веца није више видео.

— Е, међер, ја сам већа филаделфија од Чедо адвоката — хвалио се Веца својим гостима.

И СТАРИ СУ ЗНАЛИ ЗА ХУМОР

евлики људи у старом веку бичају, у Делхи, да се помоли богу Аполону, како би му опала коса са главе. Јер у оно доба онај, који прелистава историју, био је срећан човек, који није имао много косе на глави, пошто су у рату непријатељи прво мачевима за косу хватали.

ЊЕГОВО ВЕЛИЧАНСТВО ДЕТЕ

Темистокла, који је победио Перзијанце код Саламине, подчинио Грчку под оријенталско господство и извесно време сам управљао Атином, неко је запитао:

— Како је твоје сину?

— Мали још не може да чита и пише, а већ је најмоћнији од свих Грка.

— Како то?

— Па, сасвим једноставно. Атињани владају осталим Грцима, ја владам Атињанима, моја жена влада са мном, а мој син влада с мојом женом.

ВОЈНИЦИ НЕ СМЕЈУ НОСИТИ БРКОВЕ ДА ИХ НЕ БИ НЕПРИЈАТЕЉ ЗГРАБИО ЗА ЊИХ

Када је оснивач Атине Тезеус достигао године дечаштва пошао је, према тадањем народном о-

наде саградим кућу, то овим путем објављујем, да они, који намеравају да се обесе, учине то на време, пре него што дрво буде одсечено.

ТУК НА ЛУК

Па и Александар Велики је из истих разлога наредио својим официрима да ошишају свим Македонцима браду, јер у борби је непријатељ прво хватао за браду!

Можда је због тога код Римљана настао обичај да се брије? А код цивилизованих људи данашњице то је само наслеђена навика. Међутим Шпартанци су препоручивали да се носи сасвим дуга коса, као што Плутарх наводи у својем делу.

ЉУБАЗАН ПОЗИВ

Тимон из Атине, који је много мрзио људе, дошао је једног дана на народни збор, приступно говорничком столу и почео да говори у изненадној тишини, ове речи:

»Атињани!

— Ја имам пред мојој кућом малу колонаду, у којој стоји једно смоквино дрво, на коме су се већ многи грађани обесили. Пошто хоћу да на место ове коло-

наде саградим кућу, то овим путем објављујем, да они, који намеравају да се обесе, учине то на време, пре него што дрво буде одсечено.

Антоније и Клеопатра забављали су се једном пецањем. Како Антонију није хтела риба да пеца, он нареди неким рибарима, да неопажено допливају и прикаче на удицу, унапред спреmlену рибу. Тако је два-три пута могао да се похвали као вешт пецач. Али Клеопатра је ускоро открила превару, но о томе није ником рекла ни речи, него на идући дан организује јавну утакмицу пецања. Побринула се, међутим да на утакмицу дође много света. Пецачи уђоше у своје чамце, а када је Антоније бацио своју удицу, Клеопатра издаде наређење једном свом човеку, да неопажено прикачи на удицу Антонија једну суву, слану рибу из Црног мора. Када је Антоније тргнуо удицу, мислећи да је ухватио праву рибу, настала је неописива смејурја. Клеопатра га је тада пецнула речима: »Остави нама малим краљевима и сељацима да пецамо рибу. Твој лов треба да су краљевине, земље и градови.»

ИНТЕРЕСАНТНО

ВРЛО АКТУЕЛНО

ЗАХТЕВАЈТЕ ОД ВАШЕГ КЊИЖАРА ОВИХ ДАНА ИЗАШЛЕ АКТУЕЛНЕ КЊИГЕ:

	Дин.
1 А. Е. Јохан	Земља без срца . . . . . 80.—
2 Пол Мусе	Оптужујем . . . . . 100.—
3 Свен Хедин	Америка у борби континента . . . . . 70.—
4 Колин Рос	Западна хемисфера . . . . . 100.—
5 Линклејтер Ерик	Жуан у Америци . . . . . 100.—
6 Г. Вирзинг	Тражи се непријатељ . . . . . 50.—
7	Тако је дошло до рата . . . . . 12.—
8	Секрет Сервис . . . . . 20.—
9	На живот и смрт . . . . . 12.—
10	Власт и старца . . . . . 5.—
11 Елмс Берглинд	Иза кулиса Беле куће . . . . . 40.—
12 Ерлинг Бахе	На пецима Атласа . . . . . 60.—
13	Влада у бекству . . . . . 12.—
14 Конрад Барч	Видео сам Москву . . . . . 30.—
15 Јохан Лерс	Јевреји иза Стаљина . . . . . 6.—
16	Албион полази у рат . . . . . 30.—
17 Мартин Пазе	Стаљин у светлу штампе и карикатуре . . . . . 50.—
18 Пон Емери	Енглеска и Европа . . . . . 20.—
19 Ф. Уартнагел	Амазонке са Бродвеја . . . . . 70.—
20 Вегециус	Приличник за кафанске стратеге . . . . . 50.—
21	Трагикомедија Жоржа Мандела . . . . . 6.—
22 Георг. Павловић	Под шестокраком звездом . . . . . 40.—
23	Севастопољ . . . . . 36.—
24 А. Ф. Бориес	Атлантик . . . . . 15.—
25 Винстон Черчил	Мој савезник . . . . . 30.—
26 Т. Х. С.	Европа против Европе . . . . . 6.—
27	Весели алманах . . . . . 20.—
28 Вилхелм Шајдер	Ко је убица? . . . . . 40.—
29 Лудвиг Штрац	Завера на Босфору . . . . . 40.—
30 Х. Г. фон Цобелтиц	Њена победа . . . . . 50.—
31 Р. Кравченко	Аљина љубав . . . . . 25.—
32 Курт Криспиен	Пуцањ на балу . . . . . 30.—
33	Глас болшевизма . . . . . 4.—
34 А. В. Коигер	На трагу тигра сабљаша . . . . . 15.—
35 Ханс Михаел	Ловци глава . . . . . 15.—
36	Побуна на Фламингу . . . . . 12.—
37 Курт Ридл	Сусрет са Маорима . . . . . 12.—
38 Др. В. Хофман	Животни простор или империјализам . . . . . 12.—
39	Преображај европске привреде . . . . . 15.—
40 Ханс Дитмер	Улога немачких сеоских задруга у пољопривреди . . . . . 8.—
41	Шта је националсоцијалистичко угледно предузеће . . . . . 10.—
42 Х. Х. Болер	Старање о немачком занатству . . . . . 10.—
43 Лидија Рајмер	Породица у Новој Немачкој . . . . . 10.—
44 Херман Фриш	Стање немачке исхране . . . . . 10.—
45 Др. Х. Бенте	Немачка сељачка политика . . . . . 10.—
46	Како путује немачки радник . . . . . 10.—
47	Положај немачког радника . . . . . 10.—
48 Валтер Херберт	Револуција европског сељака . . . . . 12.—
49 Е. Моравац	Рат на Истоку . . . . . 4.—
50	Био сам запобљеник у Офлаг XIIIБ . . . . . 5.—
51	Алманах српске омладине . . . . . 20.—
52	Наши у заробљеништву . . . . . 10.—
53	Исток у Новој Европи . . . . . 8.—
54	Лепота рада у Немачкој . . . . . 15.—
55 Ханс Стен	Јунаци под заставом сунца . . . . . 50.—

Ако Ваша књижара жељену књигу нема, можете исту набавити непосредно од издавача:

„ПРОСВЕТНА ЗАЈЕДНИЦА“

Београд, Косовска 39/III — Тел. 24-822.

ВРЛО АКТУЕЛНО ИНТЕРЕСАНТНО

Витамини А*В*С

ДА СЕ НЕОГАДИ

— Како, зар переш руке у рукавицама!
— Шта могу, кад је овај сапун тако гадан.

✂

ПРАСТАРО ПИТАЊЕ СА ИЗМЕНАМА

— Владо, јесам ли ја збиља прва жена, коју си пољубио!
— Да, драга. А уз то и најлепша!

✂

КРАТКИ РАЗГОВОРИ

— Молим вас придржите ми кишобран само за часак.

— То ви називате — штимовање клавира!
— Знаш, мама, и ја сам била много раштимована.

БОДЉИКАВА ИСКУСТВА

Мало је љубави које до краја остају поштене.
Љубав се гаси чим се укала блатом неверства.

✂
Први пољубац код ногџ жене је само почетак једног њеног љубавног романа.

Опасност је најбољи учитељ лакомислених.

Брак је огњиште на коме се често и други греју, трљајући руке.

✂
Љубав све даје — али само љубавницима.

✂
За неоправдану љубомору жена се, обично, свети тиме, што ствара оправдану.

ИСКУСАН ЧОВЕК

— Тражи ли Миле да га слушаш!
— Ни говора. Он је већ био ожењен.

✂

— Марија, откажите телефонски гостима, децу затворите у собу и спремите јод, вату и завој — мој муж иде да сече дрва.

СЛАВНИ ПЕВАЧ

— Ово је време ужасно, мало ти треба па глас да ти упропасти. За сваки случај, увијам своје плоче у овај свилени шал.
— Господине професоре, ја мислим да нисам заслужно тако пошу оцену.

✂

ДОБАР РАЗЛОГ

— Зар не можете да одложите моје суђење на два дана!
— Зашто!
— Чини ми се да данас нисте добро расположени.

✂

СЛАЖУ СЕ

— Човек за кога бих се удала треба да буде херој!
Пријатељица: — И ја то мислим!

WWW.UNILIB.RS

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

— Зашто нам не расту од природе чарапе са наступањем хладних дана!

ЖИВН СЕКЕ

В е с е т и

О ЖЕНАМА

Љубомора је врло лош савезник женин. Ништа не може толико да је заслепи као сва болест.

✱

Жена је сујетна у првом реду за љубав саме себе. Тек после тога за љубав мушкараца.

✱

Жена лакше прашта директне увреде него оговарања пријатељица.

✱

Мушкарац се у љубави истиче хрброшћу, жена исграјношћу.

✱

Свака жена воли да је посмаграју али још више воли да је хвале.

✱

Верност је најлепши изум љубави.

✱

Хвала је позајмица која се често са интересом на интерес мора враћати.

Једном реконвалесценту: На ваше питање да ли је боље позвати једног или два лекара у случају болести част нам је поднети овај одговор: Два лекара а један болесник то је увек добро али само за лекаре. Што се тиче болесника, њега Бог нека чува.

✱

Дои-Жуану: Пољупци су јакко опасни за нежењеног човека јер се преко њих добија опасна болест — женидба.

✱

Газда Мати: Твој син зато седи у кафани, што у Београду има само десет гимназија а 1000 кафана.

✱

Дами из вишег света: Не вреди пренемагање јер се сви сећају како сте беснели. Зато је боље бити искрен, бар се човек не замара.

✱

Критичару: Лако је теби критиковати ал' пробај да ти нешто напишеш па ћеш видети како шкрипи.

✱

Гимназисти: Гдо би примили твоју причу али си заборавио да ставиш тачку и запету у рукопису, па не можемо да се снађемо.

✱

Футбалеру: Није то једини посао где су смањени приходи. И други се професионалци жале да им конкуришу аматери.

СТАРА ПОЗНАНИЦА

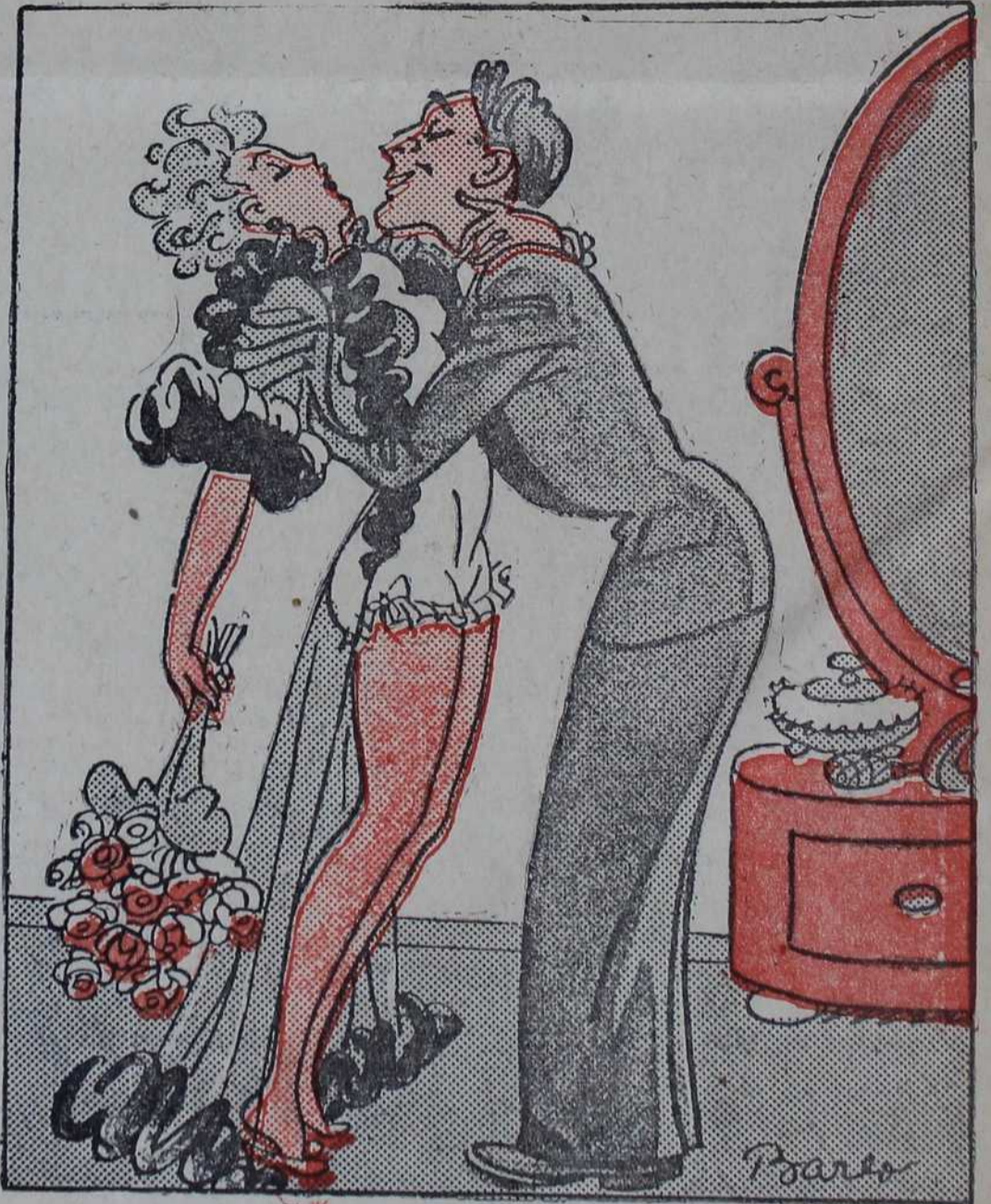
— Чуо сам да си тужио Марко за увреду зато што те је назвао магарцем. Је ли то тачно?

— Јесте!

— Па ја сам ти толико пута рекао да си магарац па ништа.

— Е, па ти си друго. Ти ме знаш од малена.

ЊЕГОВ МИРИС

— Зар ви не волите мирис ружа!
— Од ружа волим, али ви миришете на бели лук.

ТЕТКА РОЈКА Оговара

Мачкици: За тен је добро бадемово млеко али ти не знам рећи где се то млеко добија и ко музе бадем.

Навнки: Питате ме да ли се може подмладити једна слика на којој сте испали старији. За слику не знам, али се оригинал не може подмладити јер нема мајмуна.

Стани: Пошто се ваш муж жали да га прекидате у разговору једини је лек да му уопште не дате могућности да дође до речи.

Телки: Лепо је што си се решила да се удаш само још треба ноћи неку будалу да те узме.

Разочараној: Женин живот подељен је на ове групе: беба, шипарица, удавача, млада жена, млада жена, млада жена и — опет млада жена.

Милици: Муж је најкориснија домаћа животиња. Зато се мора неговати да што дуже поживи.

Борки: Не треба терати мзк на конач јер и мужу може да прекипи. Зато је боље попустити.

ЈОШ БОЉИ МАЈСТОР

— Видео сам у кафани човека без руке који свира у клавир.
— То није ништа чудновато. Моја жена нема гласа, па ипак пева.

✱

Надица је била опет неваљала и отац је грди:

— Ако сместа не престанеш да се дереш, затворићу те у кокошарник.

— Можеш, али немој мислити, да ћу ти и јаје снести!

✱

Неки заљубљени младић, предајући цвеће својој обожаваној, рече:

— Госпођице, поступајте са овим цвећем, онако, како бих ја желео да поступате са мном.

— рло радо, ја ћу цвеће одмах ставити у хладну воду.

✱

Она: — Ја више волим животиње него људе.

Он: — Како, а мене?

Она: — Тебе не рачунам у људе.

✱

Професор задаје ђацима да напишу једну реченицу у којој ће споменути реч »шећер«.

После неког времена диже се Јовица:

— Ја сам написао.

— Прочитај.

— Ја свако јутро пијем чај.

— А где је шећер? пита изненађени учитељ.

— Па у чају.

Ускога

ИЗЛАЗИ

ВЕСЕЛИ АЛМАНАХ